

ACC. N:R M. 8675 : 1-5.

Landskap: Småland ..... Upptecknat av: Jenny Danielsson
Härad: Kinnared ..... Adress: Knuts gård, Jät
Socken: Jät ..... Berättat av: mig
Uppteckningsår: 1942 ..... Född år 1880 i Kålossvik

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Daggormen."

L.u.F. 43.

M. 8675:1.

ACC. N:R.

Landskap: Småland

Upptecknat av: Jenny Jonsson

Härad: Finnevald

Adress: Frustragård Jät

Socken: Jät

Berättat av: mig

Uppteckningsår: 1942

Född år 1888 i Kalmarik

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lunds Universitets Folkminnesarkiv
Lund.

L.u.F. 43.

Luskung. Det namnet har jag aldrig hört
förinnan jag fick läsa om det i tidningar
i sommar. Dessa berättelser har jag både
sett och hört mycket talas om men un-
der benämningen "Laggorm"

Har den ser ut. Den ser ut som en stor
samling av små levande maskar men
alla hänger ihop och rör sig på samma
gång så förflyttas de långsamt framåt
så den ligger inte på samma ställe
fort

Skriv endast på denna sida!

De "doggormar" som jag har sett var egentligen en aln i längd och så bred som en fingers längd, den var liksom i båda ändarna inget huvud och ingen stjärt.

Benämningen på denna företeelse i vår ort är "doggorm" jag har talat med många gamla nu och frågat dem.

Vad som är förknippat med denna företeelse i vår ort är den, att om man är barfotad och trampas på en sådan så ruttas tårna ut. Jag fick många förmaningar när jag var barn att jag skulle se mig före så jag inte trampade på "doggormar".

Något särskilt med ett möte med en sådan har jag aldrig hört talas om.

Vem som helst kan få se den bara de råkar på att komma där den ligger
fort

När man får se en sådan bli man rädd
jast därför att allt krälar den ser otäck
ut.

Jag har talat med gamla personer di så-
ger att "daggormen" trivs bäst på sanka
fuktiga ställen. Huru den har bildats och
varifrån den kommer, jag har hört att
den har bildats av en död orm som
har blivit slagen och fått ligga kvar.
så fort som den har gått till förrottnelse
så har det bildats markar och larver
och flugor som lagt sina ägg där, sen
blir det en sammanhängande massa
som lever och fortplantas hela sommaren
så länge som värmen varar. Det går
inte att slå ihjäl dem, men det går att
tända ett hål på dem och bränna upp
hela ormen. När vintertid kommer
forts

så fryser den ihjäl. För i tiden vardi
mycket noga med att alla ormar som
slags ihjäl blev lagda i myrstalkar så
det inte blev "daggormar" av dem sadedi.
Ne för tiden kryt inte di yngre sig om
det di kallar det för skroök.

Den visar sig hela sommaren så länge
som det är varmt, och den kryper fram
i både solken och skugga.

Jag har inte hört talas om att den varit
synlig här i år, här är också en tracht som
inte är så mycket ormar, och faktiskt är
att en "daggorm" härleder sig från en
slagen orms döda kropp så fort som den
går till förrutnelso. Härintill bor en 80-årig
man Alfred Peterson han har sett många
"daggormar" och han säger det samme som
jag har skrivit om.

5

ACC. NR. M. 8675:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om denna företeelse har jag läst mycket om i tidningen i sommar. Och min tes är den att orman har fööht sig mycket på en 2-3 år just därför att de dödas för många kräkar med gift, det är ju till att skydda säd och skörd ty de förtör ju mycket. Men så en sak, kräkan dödas ju ormen, som vi ju vet så ingår det i kräkans föda ty hon dödar ormen. Många ormar får sätta livet till för bilar och cyklar där bli de liggande, för några år sen såg jag på en vägkant ett dött ormskelett som krälsade av maskor sen gav det sig i väg inåt skogen det blev en "doggorm" fingo kräkan leva så blev det inte så många ormar, och säden räkt väl till, till himmels loftar så väl nu som för.

Jät i Oktober 1942
Jenny Danielson